256.A

I det poetiske hjørne

»Eventyret om eventyret« viser en ny side af Rune T. Kidde. Det er blevet en flot bog fyldt med eftertænksomhed og poesi.

Anmeldelse

AF KARI SØNSTHAGEN

De fleste forbinder sikkert forfatteren Rune T. Kidde med lutter munter tekstpjank og humoristiske dekonstruktioner af eventyr og genrer af enhver art, såsom »Den lilla Møghætte og Pulven«, »Den grumme ælling« eller »Mak og mesterværker«. Det er lidt tjuhej, hvor det går over hele linjen. Men Kidde kan mere end det.

»Eventyret om eventyret« er en forunderlig tekst fyldt med eftertænksomhed og poesi, som viser en ganske anden side af Kidde. Eventyret blev trykt første gang i »Godnathistoriebog for børn og voksne« i 1993. Det blev også brugt som en art epilog under titlen »Eventyret om det smilende hjerte« i Kiddes roman »Midt i havet, midt i himlen« fra 1997, og senere indgik eventyret i »Da Henry Høj gik over i historien« en roman fra sidste år.

Men egentlig blev teksten skrevet til Kiddes far, kunstneren Thormod Kidde, med en billedbog i tankerne. Thormod Kidde var en af Danmarks mest benyttede bogillustratorer, ikke mindst når det drejede sig om samlinger af eventyr og nordiske myter og sagn.

Billedbogsprojektet blev dog ikke færdigt, inden Thormod Kidde døde i 1996. 11 illustrationer nåede han at male. De veksler mellem kraftfulde, potente billeder, hvor elementerne mødes, og farverne sprutter og lyriske billeder med sarte pasteller og bløde blyantstreger. Fælles for dem er, at der er tryk på stemningerne i hvert eneste billede og mærkelige ting at se på eller fundere over. Nu har man så endelig valgt at lave »Eventyret om eventyret« med disse billeder som en stor, tekstrig billedbog for børn fra fire år og voksne. Og det er et godt valg.

Eventyret med den pudsige titel indledes næsten som en et ganske almindeligt eventyr: »Der var engang en mand, der skrev eventyr.« Men derefter fortsætter teksten ad lidt andre veje.

Manden har nemlig problemer med sit eventyrskriveri. Hans eventyr er uden saft og kraft. Og sammen med eventyrene sygner også hele verden ind. Manden er nødt til at gøre noget, selv om hans dør til det eventyrlige er gået i baglås.

Mens han venter på, hvad han skal finde på, tænder han sin pibe. En gnist antænder alle hans papirer med kasserede eventyr. Og så sker der noget. I stedet for at dræbe ilden, spørger manden, om ilden kender et eventyr. Nej, siger ilden, men samtidig beretter den om masser af ting, den har oplevet, stof som eventyr er lavet af, uden at hverken ilden eller manden sanser det. Spørg stenen, siger ilden.

Her gentager historien sig. Stenen fortæller spændende historier, men siger, at den ingen eventyr kender. Spørg Landet, siger den. Og manden takker og går videre til Landet, som henviser til Duggen og videre til Havet, Sanserne, Digtet og Hjertet, og nu er manden så udmattet, at han ikke orker at gå længere.

Et hvidt ark flyver ned for hans fødder, og manden er endelig tilbage på eventyrsporet. Heldigvis for ham og os andre. Blot synd at layoutet er så skrabet, at det slet ikke matcher tekstens indhold eller billederne. Ganske ærgerligt i en ellers flot bog.

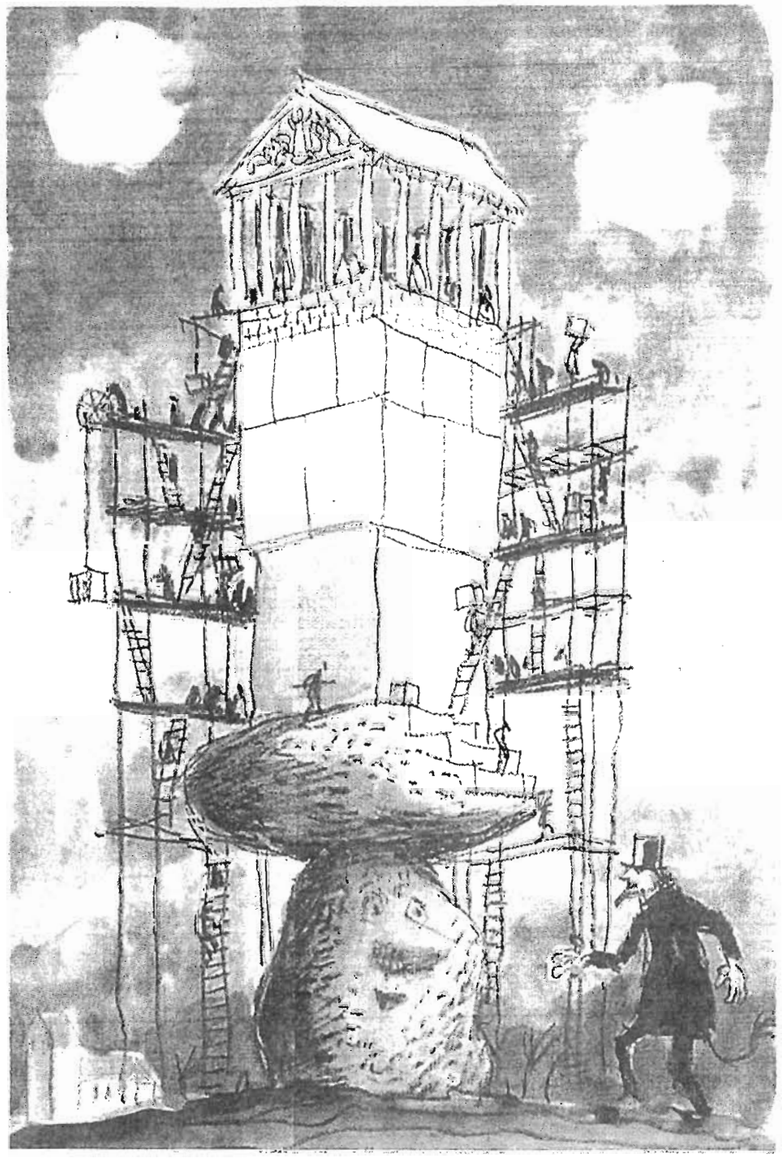

Rune T. Kiddes far, Thormod Kidde, lavede illustrationerne til »Eventyret om eventyret«, inden han døde i 1996. Det blev til 11 store kraftfulde, potente billeder.

Rune T. Kidde: Eventyret om eventyret. Farveillusteret af Thormod Kidde. 24 sider. Kr. 168. Modtryk.